

Základy *gPROMS*

Vydání 2000

Primer for *gPROMS*

Heiko Briesen and Georg Schopfer
Lehrstuhl für Prozesstechnik der RWTH Aachen
Turmstraße 46, 52056 Aachen
Český překlad z angličtiny: Egon Eckert, ÚCHI, VŠCHT Praha, listopad 2000.

gPROMS a *gRMS* jsou registrované ochranné známky
Process Systems Enterprise Ltd., London, UK.

Obsah

1	Úvod	5
1.1	Proč používáme simulaci procesu	5
1.2	Co je <i>gPROMS</i>	5
1.3	Příklady	6
1.3.1	Míchací nádoba s přepadem	6
1.3.2	Reaktor s pístovým tokem	8
2	Psaní vstupního souboru pro <i>gPROMS</i>	8
2.1	DECLARE	10
2.2	Sekce MODEL	11
2.2.1	PARAMETER	13
2.2.2	VARIABLE	13
2.2.3	EQUATION	14
2.2.4	Použití rozhraní pro fyzikální vlastnosti	15
2.3	PROCESS	15
2.3.1	UNIT	16
2.3.2	MONITOR	16
2.3.3	SET	17
2.3.4	ASSIGN	17
2.3.5	PRESET	18
2.3.6	INITIAL	18
2.3.7	SOLUTIONPARAMETERS	19
2.3.8	SCHEDULE	20
2.4	Složené modely	21
2.4.1	Deklarace modelů vyšší úrovně	21
2.4.2	Proud - STREAMs	22
2.5	Distribuované modely	25

3 Použití <i>gPROMS</i>	27
3.1 Spuštění gPROMS	27
3.1.1 Vytvoření pracovního adresáře	27
3.1.2 Start <i>gPROMS</i>	27
3.2 Příkazy <i>gPROMS</i>	28
3.3 Grafická analýza výsledků pomocí <i>gRMS</i>	30
A Příklady vstupních souborů	30
A.1 Míchaná nádoba s přepadem (<code>tank.gPROMS</code>)	31
A.2 Míchaná nádoba s přepadem a regulátorem hladiny (<code>control.gPROMS</code>)	35
A.3 Model reaktoru s pístovým tokem (<code>plug.gPROMS</code>)	39

1 Úvod

1.1 Proč používáme simulaci procesu

Se zvýšením výkonnosti počítačů v posledních desetiletích zaznamenává procesní simulace rostoucí oblibu. Dnes je to nepostradatelný pracovní nástroj k získávání znalostí o procesech ve všech fázích jejich života. Obecně musíme rozlišovat mezi dynamickou a stacionární simulací procesu. Stacionární simulace se používá při řešení problémů týkajících se počátečního stadia vývoje procesu a následného podrobného inženýrského zpracování jednotlivých jednotkových operací. Dovoluje také analýzu citlivosti procesu vzhledem k operačním parametrům případně jejich optimalizaci pro již fungující provoz.

Dynamická simulace procesu ale zahrnuje všechny tyto možnosti a ještě dále ohromně rozšiřuje oblast řešitelných problémů. Např. test stability zkoumaného procesu na změny vnějších parametrů stacionární simulací má malý význam, protože poskytne pouze jeden pracovní bod odpovídající dané sadě parametrů. V dynamické simulaci můžete specifikovat poruchy a testovat, zdali zkoumaný proces pracuje řádně nebo je nestabilní.

Pokud je třeba, aby zařízení pracovalo v nestabilním bodě, je třeba zvážit regulační strategie k udržení zařízení v požadovaných podmínkách. Jestliže chcete otestovat práci použitého regulátoru musíte rovněž použít dynamické simulace procesu, aby bylo vidět chování regulovaného systému. Rovněž regulační strategie, které vycházejí z modelu zařízení, se opírají o dynamickou simulaci procesu.

Je zřejmé, že vývoj a návrh vsádkových procesů vycházející z jejich modelu není možný na základě stacionární simulace, protože tyto procesy vykazují časově závislé chování už ze své definice. Totéž platí i pro chování kontinuálně provozovaných zařízení při najízdění a odstávce, které se často zkoumá z důvodu bezpečnosti.

Posledním příkladem, který by zde měl být zmíněn, je použití dynamické simulace k tréninku operátorů. Výuka provozního řídícího personálu se dnes obvykle provádí na tréninkových simulátorech provozu, jestliže je k dispozici jeho dostatečně dobrý model. Tak mohou operátoři získávat zkušenosti i v kritických situacích, aniž by hrozilo riziko destrukce nákladného zařízení.

1.2 Co je *gPROMS*

gPROMS je nástroj k získání odpovědí na otázky popsané v předcházející sekci. Dovoluje uživateli flexibilně sestavit model podle určitých syntaktických pravidel, který *gPROMS* použije k vytvoření simulačního experimentu. Takže *gPROMS* obsahuje v zásadě druh programovacího jazyka vytvořeného speciálně pro potřeby procesní simulace a dále výkonné numerické zázemí, které dovoluje uživateli se soustředit na mode-

lování a ne na numerické metody. (Porozumění numerickým metodám používaným v *gPROMS* má ale často zásadní význam k tomu, aby vaše simulace správně fungovala.)

Modelování chemicko-inženýrských procesů často zahrnuje použití diferenciálních rovnic. Diferenciální rovnice pocházejí z bilančních rovnic pro hmotu, energii (a hybnost) a udávají časový vývoj diferenciálních stavů (např. obsah složky v zadáném bilančním objemu). Tyto diferenciální rovnice doplňují sady algebraických rovnic popisujících např. fázové rovnováhy nebo regresní funkce pro fyzikální vlastnosti. Dohromady tyto rovnice tvoří systém DAE (differential-algebraic-equations), pro který jsou v *gPROMS* implementovány numerické metody.

Na rozdíl od ostatních komerčně dostupných programů pro dynamickou simulaci je *gPROMS* rovněž schopen pracovat s distribuovanými systémy. Distribuované systémy jsou charakterizovány skutečností, že v nich chování systému závisí i na prostorové souřadnici. To znamená, že často používaný předpoklad ideálně promíchávaného systému, který vede k tzv. systémům se soustředěnými parametry, zde neplatí. Kromě toho diferenciální a algebraické rovnice příslušných modelů obvykle obsahují parciální derivace vzhledem k prostorové souřadnici.

Nejobecnějším příkladem v procesním inženýrství může být trubkový reaktor, jak je uveden v následujícím odstavci.

V *gPROMS* se tato třída modelů nejdříve podrobí diskretizaci prostorových proměnných parciálně diferenciálně algebraického systému (the partial-differential-algebraic (PDAE) system) a pak se řeší vzniklý DAE systém.

1.3 Příklady

K ilustraci použití *gPROMS* jsou v rámci této příručky používány dva příklady. V jednom je uvažována jednoduchá míchací nádoba, ve které se směšují dvě složky. Pro ilustraci přístupu k distribuovaným systémům je použit jednoduchý reaktor s pístovým tokem.

1.3.1 Míchací nádoba s přepadem

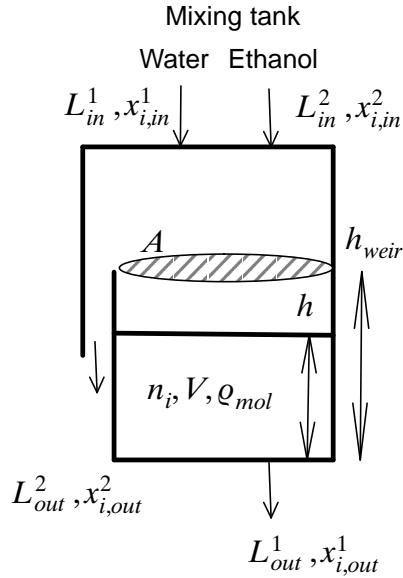
Na obr. 1 jsou znázorněny dva oddělené nástřiky vody a ethanolu, které se míchají v jednoduché nádobě. Jestliže hladina dosáhne výšky jezu, začne kapalina přetékat.

Model, který odráží chování nádoby (bez regulace hladiny) je dán následující soustavou rovnic (DAE):

$$\frac{dn_i}{dt} = L_{in1}x_{i,in1} + L_{in2}x_{i,in2} - L_{out1}x_{i,out1} - L_{out2}x_{i,out2}, \quad i = 1, 2 \quad (1)$$

$$n_g = n_1 + n_2 \quad (2)$$

$$n_i = x_i n_g, \quad i = 1, 2 \quad (3)$$

Obrázek 1: Míchací nádoba

$$x_i = x_{i,out1} = x_{i,out2}, \quad i = 1, 2 \quad (4)$$

$$V = h \cdot A \quad (5)$$

$$n_g = V \cdot \varrho_{mol} \quad (6)$$

$$L_{out2} = \begin{cases} \alpha (h - h_{weir})^{0.5} & : h > h_{weir} \\ 0 & : \text{else} \end{cases} \quad (7)$$

$$\varrho_{mol} = \varrho_{mol}(x_i), \quad (8)$$

s počátečními podmínkami

$$n_g(t=0) = n_{g,0} \quad (9)$$

$$x_1(t=0) = x_{1,0}, \quad (10)$$

zadanými vstupy

$$x_{i,in1} = x_{i,in1}(t), \quad i = 1, 2 \quad (11)$$

$$L_{in1} = L_{in1}(t) \quad (12)$$

$$x_{i,in2} = x^{i,in2}(t), \quad i = 1, 2 \quad (13)$$

$$L_{in2} = L_{in2}(t) \quad (14)$$

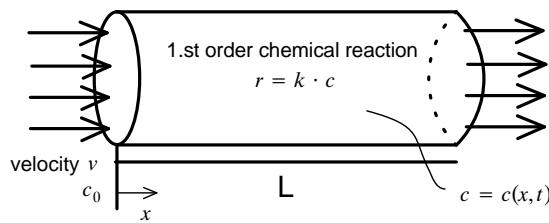
a zadanými parametry A , h_{weir} and α .

1.3.2 Reaktor s pístovým tokem

Jako příklad distribuovaného modelu je studován jednoduchý reaktor s pístovým tokem. Parciální diferenciální rovnice popisující reaktor s pístovým tokem je:

$$\frac{\partial c}{\partial x} + \frac{1}{v} \frac{\partial c}{\partial t} = -kc \quad (15)$$

Počáteční a okrajové podmínky jsou uvažovány ve tvaru:

Obrázek 2: Reaktor s pístovým tokem s reakcí prvého řádu.

$$c(x = 0, t) = c_0 ; t \geq 0 \quad (16)$$

$$c(x, t = 0) = c_0 ; 0 < x \leq L . \quad (17)$$

Jak je vidět z tohoto modelu, nezávisí koncentrace jen na čase, ale také na axiální souřadnici v reaktoru. V tomto příkladě jsme zvolili velmi jednoduchý problém popsány jedinou parciální diferenciální rovnicí. Obecně ovšem mohou distribuované modely obsahovat rovněž obyčejné diferenciální a algebraické rovnice v soustavě s více než jedinou parciální diferenciální rovnicí.

2 Psaní vstupního souboru pro *gPROMS*

Simulační experiment se specifikuje v jediném vstupním souboru pro *gPROMS*. K vytvoření toho vstupního souboru můžete použít libovolného textového editoru. Vstupní soubor musí být uložen s extenzí *.gPROMS* (např. *tank.gPROMS*) v podadresáři *gPROMS/input*. Poté ho můžete vyvolat spuštěním tohoto vstupního souboru v *gPROMS*. Jak spustit *gPROMS* je popsáno v kapitole 3.1.

Struktura vstupního souboru k příkladu míchací nádoby je ukázána níže. Úplný vstupní soubor je uveden v dodatku A.1.

```
{
  Simple Mixing tank model (only material balance) with overflow
  weir.
  ...
}
```

```

}

#-----
# Declarations
#-----
DECLARE
    TYPE
    ...
END #DECLARE section
#-----
# Model description
#-----
MODEL MixingTank
PARAMETER
    ...
VARIABLE
    ...
EQUATION
    ...
END # Model Tank
#-----
# Process description
#-----
PROCESS mix1
UNIT
    ...
SET # Parameter values
    ...
ASSIGN # Degrees of freedom
    ...
INITIAL # Initial conditions
    ...
SOLUTIONPARAMETERS
    ...
SCHEDULE # Operating procedure
    ...
END # PROCESS mix1

```

Vstupní soubor se skládá ze sekce DECLARE, popisu MODEL a popisu PROCESS. Je důležité poznamenat, že pořadí sekcí musí být voleno tak, aby všechno bylo deklarováno dříve, než je to použito. V sekci DECLARE se deklarují typy proměnných, sekce MODEL obsahuje rovnice a proměnné popisující fyzikální chování procesu a sekce PROCESS definuje za jakých podmínek zkoumaný proces pracuje.

Z příkladu jsou dále patrné komentáře objasňující obsah vstupního souboru. *gPROMS*

připouští dva typy komentářů. Komentáře zahrnující více řádek jsou v závorkách “{ }”. Tyto komentáře mohou být vkládány do sebe. Jednořádkové komentáře začínají “#”.

Popis jednoduchého dynamického systému, jako je míchací nádoba, se dá udělat ve vstupním souboru s jedinou sekcí MODEL, model je popsán pomocí soustavy rovnic DAE. Samozřejmě mohou být popsány rovněž složitější systémy spojením několika MODELů.

V dalším nejdříve objasníme, jak vypadají sekce základního vstupního souboru (sekce 2.1 - 2.3). Poté popíšeme jak definovat složitější modely pomocí spojování modelů (odstavce 2.4). Nakonec objasníme zacházení se systémy s distribuovanými parametry (odst. 2.5).

2.1 DECLARE

Vstupní soubor by měl vždy začínat komentářem vysvětlujícím, co soubor obsahuje. Rovněž by zde měla být informace o autorovi a historie úprav v případě složitějších modelů. Po tomto komentáři každý vstupní soubor pro *gPROMS* začíná sekcí DECLARE, v níž jsou deklarovány všechny typy proměnných použitých v následujících MODELech. To odpovídá pravidlu, že každý typ proměnné musí být deklarován předtím, než může být použit v MODELu. Sekce DECLARE pro tank.gPROMS následuje:

```
DECLARE
    TYPE
        Mole      = 55 : -1E5 : 1E5 UNIT = "kmole"
        MoleFlowrate = 1.0 : -1E5 : 1E5 UNIT = "kmole/min"
        Length     = 1.0 : 0 : 10 UNIT = "m"
        Volume     = 1.0 : 0.0 : 500 UNIT = "m3"
        MolarFraction = 0.5 : 0 : 1E0 UNIT = "-"
        MolarDensity = 50 : 0 : 100 UNIT = "kmol/m3"
    END #DECLARE section
```

Každá deklarace typu proměnné obsahuje následující informaci:

variable type name = default value : lower bound : upper bound unit of measurement (nepovinná)

Např. deklarace

```
MoleFlowrate = 1.0 : -1E5 : 1E5 UNIT = "kmole/min"
```

jednoduše udává, že proměnné typu **MoleFlowrate** mají implicitní hodnotu 1.0, ležící mezi -10^5 a 10^5 a jsou měřeny v *kmol/min*. Implicitní hodnota bude použita jako počáteční odhad pro jakýkoliv iterační výpočet, pokud není nahrazena v sekci PROCESS PRESET (viz 2.3.5). Konvergenční vlastnosti inicializačních výpočtů závisejí silně na počátečním odhadu.

Horní a dolní mez nutí hodnoty proměnných tohoto typu, aby ležely v zadaném intervalu. Jestliže hodnoty proměnné překročí tyto hranice, simulace se ukončí. To nabízí možnost vyzkoušet, zdali střední hodnoty proměnných jsou fyzikálně smysluplné. *Jednotky* jsou nepovinná specifikace, která se používá v *gPROMS* při výstupu hodnot příslušného typu.

Poznámka 2.1 *Poznamenejme, že jednotky vůbec neovlivňují výpočet. Rovněž není automaticky testována konsistence rovnic, jednotky se používají pouze při výstupu výsledků. Věnujte proto péči prověrování rovnic na konsistenci jednotek, protože ta je jednou z nejčastějších příčin simulačních chyb.*

2.2 Sekce MODEL

Sekce MODEL obsahuje popis fyzikálního chování daného systému vyjádřený pomocí proměnných a rovnic, které se k němu vztahují. Základní struktura sekce MODEL je:

```

MODEL ModelName
PARAMETER
...Parameter declarations...
VARIABLE
...Variable declarations...
EQUATION
...Equation declarations...
END

```

Jednoduchá sekce MODEL je uvedena v příkladu míchací nádoby. Poznamenejme, že čísla řádků nejsou součástí vstupního souboru *gPROMS* a jsou uvedena pouze pro účely odkazování se na ně.

```

1   MODEL MixingTank
2
3   PARAMETER
4       NoComp          AS INTEGER
5       Area            AS REAL

```

```

6      WeirHeight          AS REAL
7      Alpha                AS REAL
8
9      VARIABLE
10     FlowIn1, FlowIn2    AS MoleFlowRate
11     FlowOut1, FlowOut2  AS MoleFlowRate
12     HoldUp               AS ARRAY (nocomp) OF Mole
13     xIn1,xIn2            AS ARRAY (nocomp) OF MolarFraction
14     xOut1,xOut2,xTank   AS ARRAY (nocomp) OF MolarFraction
15     TotalHoldUp          AS Mole
16     RhoMolComp           AS ARRAY (nocomp) OF MolarDensity
17     RhoHelp               AS ARRAY (nocomp) OF MolarDensity
18     RhoMol                AS MolarDensity
19     Vol                   AS Volume
20     Level                 AS Length
21
22     STREAM
23     Inlet1 : FlowIn1, xIn1      AS MAINSTREAM
24     Inlet2 : FlowIn2, xIn2      AS MAINSTREAM
25     Outlet1: FlowOut1,xOut1   AS MAINSTREAM
26     Outlet2: FlowOut2,xOut1   AS MAINSTREAM
27
28     EQUATION
29
30     # Mass balance
31     $HoldUp=FlowIn1*xIn1+FlowIn2*xIn2-FlowOut1*xOut1
32                           -FlowOut2*xOut2;
33
34     # molar concentrations
35     # Example for the FOR construct
36     FOR i := 1 TO NoComp DO
37         Holdup(i) = TotalHoldUp * xTank(i) ;
38     END
39
40     TotalHoldUp = SIGMA(HoldUp);
41
42     # Level
43     Vol = Level * Area;
44     Vol * RhoMol = TotalHoldUp;
45
46     # well-mixedness in tank
47     xTank = xOut1;
48     xTank = xOut2;
49

```

```

50      # Overflow over weir
51      IF Level > WeirHeight THEN
52          FlowOut2 = Alpha * SQRT(Level - WeirHeight);
53      ELSE
54          FlowOut2 = 0;
55      END # IF
56
57      # Molar Density of mixture
58      RhoHelp = xTank / RhoMolComp;
59      RhoMol = 1 / SIGMA(RhoHelp);
60
61 END # Model Tank

```

2.2.1 PARAMETER

Parametry sekce MODEL jsou časově neměnné konstanty, které odpovídají hodnotám, které *nebudou* počítány v simulaci. Musejí být deklarovány v sekci MODEL PARAMETER a jejich hodnoty musejí být specifikovány v sekci PROCESS SET. V sekci PARAMETER MODELu MixingTank

PARAMETER	
NoComp	AS INTEGER
Area	AS REAL
WeirHeight	AS REAL
Alpha	AS REAL

můžeme pozorovat, že každý parametr je dán svým jménem a deklarován buď jako INTEGER nebo REAL. Jméno se používá v sekci MODEL a PROCESS jako odvolávka na tento parametr. V *gPROMS* se používá následující konvence pro jména: Jména musejí začínat písmenem a mohou obsahovat písmena, číslice a podtržítka. Poznamenejme, že jazyk *gPROMS* *nerozlišuje* velká a malá písmena tj. *NoComp* a *nocomp* jsou uvažovány jako identické.

2.2.2 VARIABLE

Proměnné (variables) reprezentují veličiny, které popisují časově závislé chování systému. V příkladu *MixingTank* veličiny Flowin1, Flowin2, Holdup, a Level jsou proměnnými MODELu. V sekci VARIABLE jsou deklarovány v příslušných typech definovaných v DECLARE.

VARIABLE	
FlowIn1, FlowIn2	AS MoleFlowRate

```

HoldUp           AS ARRAY (NoComp) OF Mole
Level            AS Length
...

```

Zde je proměnná HoldUp definována jako pole s délkou určenou parametrem NoComp. Je možné používat i dvouzměrná pole (např. StoechCoeff AS ARRAY (NoComp, NoReac) OF Coefficient).

2.2.3 EQUATION

Diferenciální a algebraické rovnice, které určují průběh proměnných deklarovaných v sekci VARIABLE jsou zadány v sekci EQUATION.

Podívejme se na sekci EQUATION v příkladu míchací nádoby. Všimněme si nejdříve krátkých komentářů, které by měly upozornit na účel každé rovnice. Dále můžeme pozorovat několik rysů zadávacího jazyka *gPROMS*, který podporuje několik způsobů vyjádření vztahů mezi poli. Na řádkách 58 a 59 je použit mechanismus nazývaný automatická expanze. Rovnice na řádce 58 se týká polí RhoHelp, xTank, a RhoMolComp s délkou NoComp. Za předpokladu, že NoComp se rovná 3, *gPROMS* rozšíří automaticky uvedený výraz na

```

RhoHelp(1) = xTank(1) / RhoMolComp(1);
RhoHelp(2) = xTank(2) / RhoMolComp(2);
RhoHelp(3) = xTank(3) / RhoMolComp(3);

```

Expanze na řádce 59 používá zabudovanou funkci SIGMA k sečtení všech prvků pole RhoHelp. Ta může být použita i na části polí jako např. RhoHelp(1:2), xTank(1:2), které by byly expandovány pouze na první dvě nahore uvedené rovnice.

Všude, kde by automatická expanze nevedla k požadovaným rovnicím, mohou být vztahy mezi prvky polí rovněž vyjádřeny ve formě konstrukce FOR, jako je tomu na řádcích 27-29. Proměnná počítadla konstrukce FOR by měla mít jedinečné jméno a může být použita pouze v rovnicích v této konstrukci. Kromě toho může být specifikován i přírůstek kroku. Např.

```

FOR i := 1 TO 5 STEP 2 DO
  ...
END

```

přiřadí počítadlu i hodnoty 1, 3 a 5. Standardní přírůstek je 1. Všimněme si, že na řádcích 36-38 konstrukce FOR není potřebná a může být rovněž napsána s využitím automatické expanze:

```
Holdup = TotalHoldUp * xOut;
```

Diferenciální rovnice na řádce 31 popisuje časovou změnu proměnné HoldUp, jak to odpovídá hmotnostní bilanci. V *gPROMS* se používá symbolu “\$” pro diferenciální operátor $\partial/\partial t$.

Na řádcích 50 až 55 je specifikována závislost přetoku přes jez, takže výstupní průtok FLowOut2 závisí lineárně na druhé odmocnině rozdílu mezi výškou hladiny a výškou jezu. Abychom se vyhnuli zápornému přetoku pro hladiny menší než je výška jezu, je použito konstrukce IF-THEN-ELSE. Ta specifikuje, že rovnice má být použita pouze tehdy, je-li hladina výše než je jez (IF-THEN), jinak se dosadí FLowOut2 rovno 0 (ELSE).

V neposlední řadě nabízí *gPROMS* některé zabudované funkce jako SQRT na řádce 52. Některé důležité z nich jsou uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1: Zabudované funkce

Identifikátor	<i>gPROMS</i> Funkce
SIN	Sinus argumentu v radiánech
EXP	Exponent argumentu
SQRT	Druhá odmocnina z argumentu
LOG	Přirozený logaritmus argumentu
SIGMA	Sumace prvků pole

Poznámka 2.2 Kompletní seznam zabudovaných (*intrinsic*) funkcí je uveden v *gPROMS Introductory User Guide*.

2.2.4 Použití rozhraní pro fyzikální vlastnosti

gPROMS nemá zabudovanou vlastní databázi fyzikálních vlastností. Vedle možnosti uložení rovnic pro fyzikální vlastnost do vstupního souboru podobně, jako je to uděláno ve zde uváděných příkladech, je možno rovněž použít rozhraní ke standardním programům pro výpočty fyzikálních vlastností, jako jsou např. IK-CAPE nebo Multiflash.

2.3 PROCESS

Po sestavení modelů je třeba do vstupního souboru začlenit i sekci PROCESS, která obsahuje informaci o specifické formulaci problému. Obvykle je MODEL nedourčen, dokud nejsou zadány jeho některé parametry, počáteční podmínky a stupně volnosti. Zatímco model sám může popisovat fyzikální chování velké řady problémů, specifikace uvedená

v této sekci určuje aktuální *simulační experiment*. Procesní sekce obsahuje různé podsekce, které všechny budou popsány v následujícím odstavci. Syntaxe sekce PROCESS je následující:

```
PROCESS <Name>
  UNIT
    <setting up instance of the model(s)>
  MONITOR
    <specifying variables to be monitored>
  SET
    <setting of model parameters>
  ASSIGN
    <specifying the degrees of freedom>
  PRESET
    <setting starting values for the iterative solution>
  INITIAL
    <specifying initial conditions>
  SOLUTIONPARAMETERS
    <controlling the solution algorithms>
  SCHEDULE
    <specifying operation>
END
```

2.3.1 UNIT

Nejdříve je třeba určit zařízení v problému, které se bude počítat. V našem příkladu míchací nádoby se to provede takto:

```
UNIT
  Mixer1 AS MixingTank
```

Tímto příkazem jsme vytvořili případ modelu **MixingTank** s názvem **Mixer1**.

2.3.2 MONITOR

V sekci **MONITOR** je možno vybrat proměnné, jejichž hodnoty nás zajímají v konečném výsledku. Bez zadání sekce **MONITOR**, se ukládají všechny proměnné pro účely kreslení grafu a hodnocení řešení. Omezení na určitou sadu proměnných, které nás zvláště zajímají, je užitečné např. v případě, kdy jsou zkoumány velké distribuované problémy, kdy počet proměnných snadno dosáhne několika tisíc. Soubory, do kterých se ukládají výsledky, by pak byly velmi velké a práce s nimi by vyžadovala velkou paměť počítače.

a narůstal by i výpočetní čas. Při odkazech na proměnné se používá tečkové notace obvykle používané v objektově orientovaných programovacích jazycích: *InstanceName.VariableName*.

Příklad:

```
MONITOR
    Mixer1.FlowOut1;
    Mixer1.FlowOut2;
    Mixer1.xTank;
    Mixer1.Level;
```

Poznámka 2.3 Jestliže jsou požadovány výsledky simulace pouze v určitém časovém intervalu je možno monitorování proměnné zapnout a vypnout rámci sekce SCHEDULE (viz *gPROMS Introductory User Guide*).

2.3.3 SET

Sekce SET obsahuje specifikace parametrů použitého zařízení. Zadáním proměnných v podsekcí SET sekce PROCESS je možno přepsat standardní hodnoty zadané v sekci MODEL. Pro dosazení parametrů se používá přiřazovacího operátoru ':=':

```
SET # Parameter values
    Mixer1.NoComp := 2;
    Mixer1.Area := 1;
    ....
```

2.3.4 ASSIGN

Obvykle má model méně rovnic než proměnných. Rozdíl v počtu proměnných a nezávislých rovnic představuje počet stupňů volnosti modelu. Bez zadání těchto stupňů volnosti není problém plně určen a zůstává neřešitelný.

Specifikace stupňů volnosti ve vstupním souboru pro *gPROMS* se dělá v sekci ASSIGN. Např.

```
ASSIGN # Degrees of freedom
WITHIN Mixer1 DO
    FlowIn1 :=10;
    xIn1(1) :=1;
    xIn1(2) :=0;
    ....
END # WITHIN Mixer1
```

dosadí stupně volnosti pro Mixer. Konstrukce `WITHIN ... END` dovoluje vyhnout se *InstanceName* před jménem proměnné.

Tato přiřazení mohou být změněna v sekci `SCHEDULE` např. pro účely zkoumání chování modelu na změnu v hodnotách některých proměnných.

2.3.5 PRESET

V případě velkých vysoce nelineárních problémů může konvergence nelineárního solveru představovat vážný problém. Jak již bylo zmíněno v sekci 2.1 může být tento problém zmírněn zadáním rozumných mezí a počátečními odhady proměnných v sekci `DECLARE`. Touto cestou je možno ovšem zadat pouze jedinou hodnotu jako počáteční odhad pro všechny proměnné stejného typu.

Sekce `PRESET` dovoluje přiřadit odhad pro každou proměnnou zvlášt'. Např.:

```
PRESET
  Mixer1.Level := 1;
  ...
  ...
```

Pečlivost a ohled na fyzikální realitu dovolují nalézt dobré počáteční hodnoty, ze kterých výpočet konverguje. Nicméně vyžaduje to inženýrské myšlení a zkušenosti a zdaleka to není v simulaci jednoduchý úkol.

Pro mnoha proměnných může být obtížné odhadnout dobré počáteční hodnoty. V tomto případě je obvyklou praxí dělat inicializační výpočty pomocí zjednodušené verze modelu. Výsledky těchto výpočtů je možno použít pak jako odhad pro inicializaci složitějšího modelu. V tomto případě budete mít dva `PROCESSy`. V prvním se provedou inicializační výpočty se zjednodušeným modelem a výsledky se uloží do datového souboru. To se udělá v sekci `PROCESS SCHEDULE` (viz sekce 2.3.8). Ve druhém `PROCESSu` je možno tento datový soubor použít v sekci `PRESET`. To se provede příkazem `RESTORE`:

```
PRESET
  RESTORE "filename";
```

V mnoha případech může být účelné uložit rovněž výsledky složitého `MODELu`. Pokud poté změníte `MODEL`, mohou být tyto hodnoty opět použity jako počáteční hodnoty pro inicializaci modifikovaného `MODELu`.

2.3.6 INITIAL

Jak víte z matematiky, je každá diferenciální rovnice numericky řešitelná pouze tehdy, jsou-li specifikovány počáteční podmínky. Ty určují stav systému na začátku zkoumaného časového intervalu. To se řeší v *gPROMS* v rámci sekce `INITIAL`. Protože *gPROMS*

je v prvé řadě určen pro řešení diferenciálně algebraických systémů (DAE), je zde větší volnost ve volbě počátečních podmínek než při řešení systémů obyčejných diferenciálních rovnic (ODE). Pro ODE musí být každé diferenciální proměnné přiřazena určitá hodnota, zatímco pro DAE může být být počáteční podmínka formulována jako dodatečná rovnice, která musí být splněna v čase $t=0$. Samozřejmě tato dodatečná rovnice musí doplňovat systém rovnic tak, aby byl řešitelný v čase $t=0$.

Příklad pro použití diferenciálních proměnných k inicializaci:

```
INITIAL
  HoldUp(1) = 55.39;
  HoldUp(2) = 0;
```

Příklad obecnější inicializace

```
INITIAL # Initial conditions
WITHIN Mixer1 DO
  Level = 1;
  TotalHoldUp = 55.39;
END # WITHIN Mixer1
```

Existuje také možnost inicializovat výpočet ze stacionárního stavu systému použitím:

```
INITIAL
  STEADY_STATE
```

2.3.7 SOLUTIONPARAMETERS

Existuje řada parametrů, které je možno použít k ovlivnění chování *gPROMS* při hledání řešení. Zde jsou uvedeny pouze některé nejužitečnější:

```
SOLUTIONPARAMETERS
  BlockDecomposition := ON ;
  Integrator        := "SRADAU" ;
  LASolver          := "MA28" ;
  OutputLevel       := -1 ;
  ReportingInterval := 2 ;
```

BlockDecomposition Použití *BlockDecomposition* k řešení vzniklého nelineárního systému rovnic. *BlockDecomposition* může být dosazeno jako INITIAL, ON a OFF, což znamená použití blokové dekompozice pouze pro inicializaci, stále nebo nikdy.

Integrator Jsou k dispozici dva integrátory "SRADAU" a "DASOLV". Přednosti jednoho algoritmu vůči druhému závisí silně na typu problému, takže nelze dát žádné obecné doporučení.

LASolver Jsou k dispozici dvě metody k řešení vzniklého systému lineárních rovnic. Je možno specifikovat buď "MA28" nebo "MA48".

OutputLevel Pro výstup výsledků je možno specifikovat úroveň podrobnosti. Jsou povoleny celočíselné hodnoty v rozmezí od -1 (minimální výstup) do 6 (maximální výstup). Vyšší úroveň může být užitečná zejména při analýze chyb, zatímco při standardní simulaci je generovaný výstup na vyšší úrovni podrobnosti nepřijatelně dlouhý a složitý.

ReportingInterval Tato hodnota specifikuje časový interval, pro který je řešení ukládáno do souboru.

Poznámka 2.4 Úplný seznam parametrů lze nalézt v gPROMS Introductory User Guide .

2.3.8 SCHEDULE

V sekci SCHEDULE se specifikuje provozní strategie. Ta zahrnuje dobu simulace a změny vstupních proměnných. Sekce se skládá z jedné nebo více úloh (tasks). Řada elementárních úloh je uživateli standardně k dispozici, zatímco složitější úlohy mohou být specifikovány uživatelem ve zvláštní sekci. Nejdůležitější standardní elementární úlohy jsou ukázány v následujícím příkladě:

```
SCHEDULE # Operating procedure
SEQUENCE
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer1.FlowIn1 := 12;
    END
    CONTINUE FOR 20
    ....
```

Uložení hodnot proměnné do souboru v zadaném okamžiku uvnitř SCHEDULE se děje příkazem SAVE. Např.:

```
SCHEDULE # Operating procedure
SEQUENCE
    CONTINUE FOR 0
    SAVE "filename"
END #sequence
```

Se syntaxí

```
SAVE <vartype> "filename"
```

můžete také uložit pouze podmnožinu proměnných podle specifikace $<vartype>$ jako state, algebraic nebo input (nebo jako kombinace těchto oddělených ",").

Poznámka 2.5 Všechny elementární úlohy a definici a použití uživatelem definovaných úloh lze nalézt v gPROMS Introductory User Guide .

2.4 Složené modely

Spíše než definování velkých modelů v jediné sekci MODEL, gPROMS podporuje spojování několika modelů do jednoho celkového modelu. To zajišťuje, že velikost sekce MODEL zůstává taková, že sekce je přehledná a jednotlivé MODELy mohou být opětovně používány.

K tomu účelu gPROMS dovoluje deklaraci MODELů vyšší úrovně, které obsahují případy dříve deklarovaných MODELů. MODELy vyšší úrovně obsahují, nehledě na své vlastní proměnné, parametry a rovnice, rovněž proměnné, parametry a rovnice MODELů, které jsou jejich součástí. Toto je podrobněji popsáno v odstavci 2.4.1.

gPROMS umožňuje navíc mechanismus nazvaný STREAM, který dovoluje pohodlné spojení modelů. Použití STREAMů bude vysvětleno v sekci 2.4.2.

2.4.1 Deklarace modelů vyšší úrovně

Předpokládejme, že chceme modelovat provoz skládající se z řady tří míchacích nádob za sebou. V tomto případě chceme vytvořit MODEL vyšší úrovně, který specifikuje celý systém. Nechť se tento MODEL jmeneuje MixingTankCascade.

```
MODEL MixingTankCascade
  UNIT
    Tank1 AS MixingTank
    Tank2 AS MixingTank
    Tank3 AS MixingTank
  EQUATION
    Tank2.FlowIn2 = Tank1.FlowOut1;
    Tank3.FlowIn2 = Tank2.FlowOut1;
    Tank2.xIn2 = Tank1.xOut1;
    Tank3.xIn2 = Tank2.xOut1;
END #MODEL MixingTankCascade
```

V sekci UNIT je specifikováno, jaké technické zařízení se používá k sestavení celého provozu. V uvedeném příkladě se provoz skládá ze tří míchacích nádob s názvy Tank1, Tank2 a Tank3. Dále specifikujeme, že každý z nich chceme popsat MODELem MixingTank - Tank1, Tank2 a Tank3 jsou *případy* MODELu MixingTank.

V sekci EQUATION MODELu MixingTankCascade jsou zadány rovnice, které specifikují spojení tří nádob zadáním rovnosti průtoku a složení na odpovídajících vstupech a výstupech. Poznamenejme, že v MODELu vyšší úrovně je možno použít všech proměnných obsažených v subMODELech nižší úrovně, z nichž se sám skládá. K odkazu na proměnné určitého případu se používá tečkové notace zavedené v odstavci 2.3.2.

Další příklad spojování modelů je uveden v dodatku A.2, kde je ukázán vstupní soubor pro příklad mísiče s regulací hladiny.

2.4.2 Proud - STREAMs

Alternativně k výše ukázanému přístupu ke spojování modelů může být použito mechanismu nazývaného STREAM. Ten dovoluje propojit MODELy s jinými MODELy efektivním a koncepcně jasným způsobem. Jak uvidíme dále, jsou proudy - STREAMy - pouze podmnožinami proměnných MODELu. Použijme konceptu STREAM na příklad kaskády míchacích nádob.

Stejně jako pro proměnné, musí být typy proudů - STREAMů nejdříve být deklarovány v sekci DECLARE.

```

DECLARE

    TYPE
        Mole          = 20 : 0 : 1E3 UNIT = "kmole"
        MoleFlowrate = 1.0 : 0 : 1E3 UNIT = "kmole/min"
        ...
        MolarFraction = 0.5 : 0 : 1E0 UNIT = "--"
        ...

    STREAM
        MAINSTREAM     IS MoleFlowRate, MolarFraction

    END #DECLARE

```

Uvedená deklarace udává, že proud - STREAM s názvem MAINSTREAM obsahuje proměnnou typu MoleFlowRate následovanou proměnnou typu MolarFraction (v tomto pořadí).

Obecně má deklarace proutu - STREAMu- následující podobu:

STREAM

StreamName IS list of variable types (separated by “,”)

kde *StreamName* je jméno, kterým se budeme na proud - STREAM odkazovat v MODELech a *seznam typů proměnných* je podmnožina dříve deklarovaných typů proměnných.

V rámci MODELu musí být proudy - STREAMy deklarovány v sekci STREAM. Např. v MODELu MixingTank chceme použít proudy - STREAMy - Inlet1, Inlet2 and Outlet, které obsahují proměnné použité ke spojení míchacích nádob v kaskádě.

MODEL MixingTank

PARAMETER

NoComp AS INTEGER

...

VARIABLE

FlowIn1, FlowIn2 AS MoleFlowRate

FlowOut1, FlowOut2 AS MoleFlowRate

...

xIn1, xIn2, xOut AS ARRAY (nocomp) OF MolarFraction

...

STREAM

Inlet1 : FlowIn1, xIn1 AS MAINSTREAM

Inlet2 : FlowIn2, xIn2 AS MAINSTREAM

Outlet : FlowOut1, xOut AS MAINSTREAM

EQUATION

...

Tyto proudy zahrnují vstupní a výstupní proměnné průtoků a složení MODELu (FlowIn1, xIn1, FlowIn2,...). Všechny jsou dříve deklarovaného typu MAINSTREAM.

Poznámka 2.6 Poznamenejme, že deklarace STREAM v sekčích DECLARE a MODEL musejí být konsistentní vzhledem k typům proměnných v nich obsaženýma jejich pořadí.

Jakmile toto bylo učiněno, vstupní a výstupní proměnné MODELu MixingTank byly spojeny v proudech Inlet1, Inlet2 and Inlet3. V sekci EQUATION MODELu MixingTank se nic nezmění.

Nyní je možno napsat přímo propojovací rovnice MODELu MixingTankCascade.

MODEL MixingTankCascade

```

UNIT
  Tank1 AS MixingTank
  Tank2 AS MixingTank
  Tank3 AS MixingTank

STREAM
  Inlet IS Tank1.Inlet
  Outlet IS Tank3.Outlet

EQUATION
  Tank2.Inlet1 = Tank1.Outlet;
  Tank3.Inlet1 = Tank2.Outlet;

END #MODEL MixingTankCascade

```

V sekci EQUATION vidíme, že použitím proudů můžeme spojovat různé míšice jednoduchým zadáním rovnosti odpovídajících si proudů. Výhoda úspory v zápisu MODELu je zřejmější v případě, že proudy - STREAMs - obsahují mnoho proměnných. Avšak podobně jako v uvedeném příkladě je používání proudů doporučené, protože většinou vede k lepší koncepční struktuře a tím také k lepší čitosti MODELů.

Navíc k proudům v MODELu MixingTank deklarujeme rovněž nové proudy v sekci STREAM MODELu MixingTankCascade. Podle této deklarace se můžeme odkázat na vstup do míchací nádoby Tank1 se jménem **Inlet** a na výstup (který je výstupem z Tank3) pomocí **Outlet**. Vně modelu se budeme např. odkazovat na proud **Inlet** pomocí:

instance name of model MixingTankCascade.Inlet

Poznamenejme, že notace použitá pro deklaraci proudů v MODELu MixingTankCascade je zkratkou pro:

```

STREAM
  Inlet : Tank1.FlowIn1, Tank1.xIn1 AS MAINSTREAM
  Outlet : Tank3.FlowOut, Tank3.xOut AS MAINSTREAM

```

Jak bylo uvedeno dříve, jsou STREAMs v *gPROMS* pouze zkratkami pro odkazy určité sady proměnných. Proto mohou být použity pro proměnné jakéhokoliv typu, které by měly být součástí rozhraní STREAM v MODELu. Dokonce i když proudy - STREAMs mohou často odpovídat hmotným proudům mezi různými procesními jednotkami v provozu, měli bychom je chápat jako *proudы informací*, které mohou obsahovat jakoukoliv informaci.

2.5 Distribuované modely

Reaktor s pístovým tokem zmíněný v kapitole 1.3.2 je popsán pomocí proměnných, které závisejí na čase a axiální souřadnici uvnitř reaktoru z . K deklaraci takového *distribuovaného modelu* musí být zavedena přídavná sekce DISTRIBUTION_DOMAIN, sekce VARIABLE a EQUATION musejí být také upraveny. Sekce MODEL pro reaktor s pístovým tokem pak bude v následujícím tvaru

```

MODEL MPlugFlowReaction

PARAMETER
    TubeLength AS REAL

DISTRIBUTION_DOMAIN
    Axial      AS [ 0 : TubeLength ]

VARIABLE
    c          AS DISTRIBUTION(Axial) OF concentration
    v          AS velocity
    k          AS reacconst

BOUNDARY
    # @ z = 0
    c(0) = 2 ;

EQUATION

# Mass balance including reaction term
PARTIAL(c(0|+:TubeLength),Axial) + 1/v*$c(0|+:TubeLength) =
    - k * c(0|+:TubeLength);

END # Model MPlugFlowReaction

```

Pro každou distribuovanou proměnnou musí být specifikován interval, ve kterém proměnná závisí na distribuční souřadnici. Tyto tzv. distribuční obory - *distribution domains* - jsou deklarovány v sekci DISTRIBUTION_DOMAIN. V sekci DISTRIBUTION_DOMAIN MODELu MPlugFlowReaction je délková souřadnice deklarována jako distribuční obor s názvem Axial v rozmezí od 0 do délky specifikované parametrem TubeLength. Pro účely rozlišení mezi vnitřkem a hranicemi distribučního oboru se používá následujícího zápisu:

V sekci VARIABLE MODELu MPlugFlowReaction je proměnná `c` deklarována v distribuční oblasti `Axial`, přičemž je typu `concentration`. Ted' tato proměnná může být použita v sekci EQUATION. Pro účely odkazu na distribuovanou proměnnou v

Tabulka 2: Zápis distribučního oboru

Matematická oblast	zápis v <i>gPROMS</i>
[a,b]	a : b
(a,b]	a + : b
[a,b)	a : b -
(a,b)	a - : b -
[a,b/2]	a : b/2
[a,b/2)	a : b/2 -

určité podoblasti distribuční oblasti může být toto deklarováno v závorkách za identifikátorem proměnné. Např.

`c(0:Tubelength/2)`

se vztahuje k `c` mezi 0 a `Tubelength/2` včetně hranic, zatímco

`c(0|+:Tubelength/2|-)`

se vztahuje k `c` mezi 0 a `Tubelength/2` bez hranic. Odkaz na `c` v bodě `z=0` se píše jako

`c(0).`

Okrajové podmínky jsou součástí popisu fyzikálního chování systému. Proto se k nim přistupuje jako ke každé jiné rovnici zadané v sekci **EQUATION**. Alternativou k zadání okrajových podmínek je jejich zadání ve zvláštní sekci s klíčovým slovem **BOUNDARY**. To zajistí lepší čitelnost **MODELu**.

V sekci **EQUATION MODELu** `MPlugFlowReaction` je zadána PDE. Parciální diferenciace vzhledem k prostorové souřadnici se zadává pomocí operátoru **PARTIAL**:

PARTIAL (*Expression*, *DistributionDomain*)

kde *Expression* je diferencovaný člen vzhledem *DistributionDomain*. *DistributionDomain* je distribuční oblast deklarovaná dříve. Následují příklady prvních parciálních derivací:

$\frac{\partial T}{\partial z}$	PARTIAL(T,Axial)
$\frac{\partial(uC)}{\partial r}$	PARTIAL(u*C, Radial)
$\frac{\partial T}{\partial t}$	\$T

Nakonec je třeba v sekci PROCESS SET zadat prostorovou diskretizaci. V našem příkladě je to uděláno pomocí:

```
PROCESS plug
    ...
SET # Parameter values
    WITHIN PlugFlowReaction DO
        ...
        Axial := [CFDM,2,40] ;
    END # Within PlugFlowReaction
```

Tento příkaz znamená, že Axialní souřadnice bude diskretizována pomocí schématu centrálních konečných diferencí se 40 diskretizačními intervaly, kde approximace derivací je druhého rádu.

Poznámka 2.7 *Detailní popis dostupných diskretizačních metod je uveden v gPROMS Introductory User Guide .*

3 Použití *gPROMS*

3.1 Spuštění *gPROMS*

3.1.1 Vytvoření pracovního adresáře

Před spuštěním *gPROMS* byste měli založit pracovní adresář pro *gPROMS*. Poté byste měli založit podadresář pro své vstupní soubory se jménem `input`. Po svém spuštění zde *gPROMS* hledá vstupní soubory.

3.1.2 Start *gPROMS*

gPROMS se spouští provedením příkazu `gproms`. Jestliže je *gPROMS* správně nainstalován, spustí se ve zvláštním okně program *gRMS*, který se používá pro vizualizaci dat a systém odpoví (na počítačích SUN):

```
gPROMS - Version 1.8.0 for SunOS 5.7 Jun 26 2000
general PR0cess Modelling System
```

```
Copyright 1995-1997 Imperial College of Science,
Technology and Medicine
```

Copyright 1997-2000 Process Systems Enterprise Limited
 All rights reserved. This software program is protected
 by UK and international laws. Unauthorized reproduction
 and utilization is strictly forbidden. Refer to the software
 licence agreement for acceptable policies.

Enter HELP for a summary of available commands.
 Enter NEW to display new features of a gPROMS release.
 Visit WWW at <http://www.psenterprise.com/> for more information.
 E-mail support.gPROMS@psenterprise.com for product support.

gPROMS>>

Nyní můžete používat příkazů *gPROMS* pro výběr a spuštění simulací.

3.2 Příkazy *gPROMS*

dir Tento příkaz ukáže všechny dostupné vstupní soubory ve vstupním adresáři.
 Příklad:

```
gPROMS>> dir
The following input files are available:

control.gPROMS  plug.gPROMS  tank.gPROMS

gPROMS>>
```

select Příkaz se používá k výběru jednoho ze vstupních souborů pro simulaci, která
 Vás zajímá.

```
gPROMS>> select tank
```

```
Translating file : tank
```

```
gPROMS translation initialization took 0.001 seconds.
```

```
.. MODEL MIXINGTANK
.. PROCESS MIX1
```

```
gPROMS translation took 0.107 seconds.
```

```
The following processes are available:
```

MIX1

gPROMS>>

execute Provedení tohoto příkazu spustí aktuální simulaci podle zadání specifikovaného v sekci PROCESS.

gPROMS>> execute mix1

Executing process MIX1...

All 20 variables will be monitored during this simulation!

Building mathematical problem description took 0.004 seconds.

Loaded MA48 library
Execution begins....

Variables

Known	:	9
Unknown	:	11
Differential	:	2
Algebraic	:	9
Model equations	:	11
Initial conditions	:	2

Checking consistency of model equations and
ASSIGN specifications... OK!

Checking index of differential-algebraic equations
(DAEs)... OK!

Checking consistency of initial conditions...
OK!

Solving block 5 (out of 8) involving
6 variables and equations ...
Initialization calculation compl
CONTINUE FOR 20 executed at 0.000
Integrating from 0.000 to 2.000
.....
Integrating from 100.000 to 102.000

```

Time event occurs at 100.000

Execution of MIX1 completed successfully.

gPROMS simulation took 0.239 seconds.

Total CPU Time:      0.200 seconds.
User CPU Time:       0.130 seconds.
System CPU Time:    0.070 seconds.

```

gPROMS>>

write Zapíše rozšířenou formulaci problému do souboru `gPROMS.lst` v pracovním adresáři *gPROMS*. Prostudování tohoto souboru může být velmi užitečné při hledání a odstraňování chyb.

end Ukončuje Vaši práci s *gPROMS*. (Poznámka: *gRMS* musí být ukončen zvlášť.)

Poznámka 3.1 *Abychom se vyhnuli psaní dlouhých příkazů, stačí psát jen tolik písmen, aby byl příkaz odlišitelný od ostatních:*

Příklad: "gPROMS>> se tank" je stejné jako "gPROMS>> select tank".

3.3 Grafická analýza výsledků pomocí *gRMS*

gRMS je zvláštní program, který dostává data produkována pomocí *gPROMS* pro kreslení a tisk 2D a 3D grafů. Při prohlížení uloženého procesu je možno vybrat každou proměnnou, která byla specifikována v sekci MONITOR pro simulační výpočet.

Standardními grafy jsou časové průběhy skalární proměnné v grafu 2D. 3D grafy jsou užitečné k vizualizaci řešení distribuovaných modelů.

Standardní použití *gRMS* je přímočaré a proto zde není popisováno.

Poznámka 3.2 *Detailní popis všech funkcí lze nalézt v gPROMS Introductory User Guide appendix A.*

A Příklady vstupních souborů

V tomto dokumentu jsme často ukazovali části zdrojového kódu, abychom vysvětlili určitou syntaxi. Úplné vstupní soubory pro *gPROMS*, ze kterého pocházely tyto příklady, jsou uvedeny v tomto dodatku. Odpovídající soubory by měly být umístěny ve vašem vstupním - `input` adresáři.

tank.gPROMS: Zdrojový kód odpovídající příkladu uvedenému v sekci 1.3.1.

control.gPROMS: Toto je model nádoby s přidaným regulátorem hladiny.

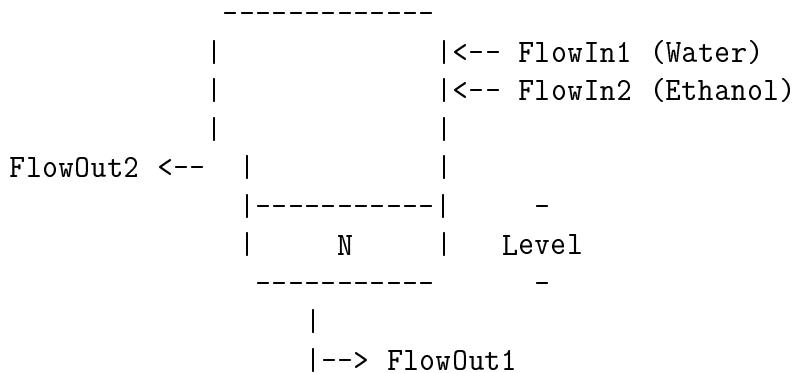
plug.gPROMS: Zdrojový kód odpovídající příkladu v sekci 1.3.2.

A.1 Míchaná nádoba s přepadem (tank.gPROMS)

{

Simple Mixing tank model (only material balance) with overflow weir.
 Course material for gPROMS course on dynamic process simulation
 (example 1):

Mixing of two streams (Water & Ethanol):

Revision History:

v. 1.0: 10.07.2000 - Heiko Briesen (LPT)

}

DECLARE

TYPE

Mole	=	20	:	0	:	1E3	UNIT = "kmole"
MoleFlowrate	=	1.0	:	0	:	1E3	UNIT = "kmole/min"
Length	=	1.0	:	0	:	10	UNIT = "m"
Volume	=	1.0	:	0	:	50	UNIT = "m3"
MolarFraction	=	0.5	:	0	:	1E0	UNIT = "-"
MolarDensity	=	50	:	0	:	100	UNIT = "kmol/m3"

STREAM

MAINSTREAM IS MoleFlowRate, MolarFraction

END

MODEL MixingTank

PARAMETER

NoComp	AS INTEGER
Area	AS REAL
WeirHeight	AS REAL
Alpha	AS REAL

VARIABLE

FlowIn1, FlowIn2	AS MoleFlowRate
FlowOut1, FlowOut2	AS MoleFlowRate
HoldUp	AS ARRAY (nocomp) OF Mole
xIn1,xIn2	AS ARRAY (nocomp) OF MolarFraction
xOut1,xOut2,xTank	AS ARRAY (nocomp) OF MolarFraction
TotalHoldUp	AS Mole
RhoMolComp	AS ARRAY (nocomp) OF MolarDensity
RhoHelp	AS ARRAY (nocomp) OF MolarDensity
RhoMol	AS MolarDensity
Vol	AS Volume
Level	AS Length

STREAM

Inlet1 : FlowIn1, xIn1	AS MAINSTREAM
Inlet2 : FlowIn2, xIn2	AS MAINSTREAM
Outlet1: FlowOut1,xOut1	AS MAINSTREAM
Outlet2: FlowOut2,xOut1	AS MAINSTREAM

EQUATION

```
# Mass balance
$HoldUp = FlowIn1 * xIn1 + FlowIn2 * xIn2 - ( FlowOut1 ) * xOut1
           - ( FlowOut2 ) * xOut2;

# molar concentrations
# Example for the FOR construct
FOR i := 1 TO NoComp DO
    Holdup(i) = TotalHoldUp * xTank(i) ;
END

TotalHoldUp = SIGMA(HoldUp);

# Level
```

```

Vol = Level * Area;
Vol * RhoMol = TotalHoldUp;

# well-mixedness in tank
xTank = xOut1;
xTank = xOut2;

# Overflow over weir
IF Level > WeirHeight THEN
    FlowOut2 = Alpha * SQRT(Level - WeirHeight);
ELSE
    FlowOut2 = 0;
END # IF

# Molar Density of mixture
RhoHelp = xTank / RhoMolComp;
RhoMol = 1 / SIGMA(RhoHelp);

END # Model Tank

PROCESS mix1

UNIT
    Mixer1 AS MixingTank

MONITOR
    Mixer1.FlowOut1;
    Mixer1.FlowOut2;
    Mixer1.xTank(*);
    Mixer1.Level;

SET # Parameter values
WITHIN Mixer1 DO
    NoComp := 2;
END # WITHIN Mixer1
# Alternative with complete pathname notation
Mixer1.Area := 1;
Mixer1.WeirHeight := 2;
Mixer1.Alpha := 1;

ASSIGN # Degrees of freedom
WITHIN Mixer1 DO
    FlowIn1 :=10;
    xIn1(1) :=1;

```

```

xIn1(2) :=0;
FlowIn2 :=10;
xIn2(1) :=0;
xIn2(2) :=1;
FlowOut1 :=20;
RhoMolComp(1) := 55.39; # Water
RhoMolComp(2) := 17.15; # Ethanol
END # WITHIN Mixer1

INITIAL # Initial conditions
WITHIN Mixer1 DO
    xTank(1) = 1;
    TotalHoldUp = 55.39;
END # WITHIN Mixer1

SOLUTIONPARAMETERS
    ReportingInterval := 2;

SCHEDULE # Operating procedure
SEQUENCE
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer1.FlowIn1 := 12;
    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer1.FlowIn1 := 10;
    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer1.FlowIn1 := 8;
    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer1.FlowIn1 := 10;
    END
    CONTINUE FOR 20
END # SEQUENCE

END # mix1

```

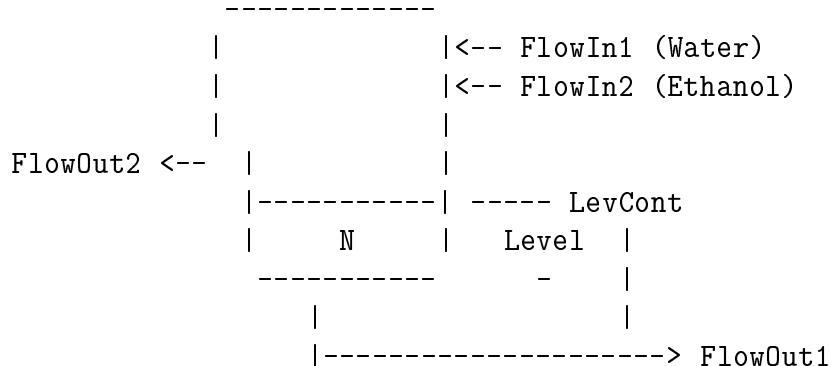
A.2 Míchaná nádoba s přepadem a regulátorem hladiny (control.gPROMS)

{

Simple Mixing tank model (only material balance) with overflow weir and level control.

Course material for gPROMS course on dynamic process simulation (example 2):

Mixing of two streams (Water & Ethanol):

Revision History:

v. 1.0: 10.07.2000 - Heiko Briesen (LPT)

}

DECLARE

TYPE

Mole	=	20	:	0	:	1E3	UNIT = "kmole"
MoleFlowrate	=	1.0	:	0	:	1E3	UNIT = "kmole/min"
Length	=	1.0	:	0	:	10	UNIT = "m"
Volume	=	1.0	:	0.0	:	50	UNIT = "m3"
MolarFraction	=	0.5	:	0	:	1E0	UNIT = "-"
MolarDensity	=	50	:	0	:	100	UNIT = "kmol/m3"
NoType	=	1.0	:	-1E5	:	1E5	UNIT = "-"

STREAM

MAINSTREAM IS MoleFlowRate, MolarFraction

END

MODEL MPI_Cont

```

PARAMETER
  clip          AS REAL           # output unclipped
  normal        AS REAL           # output unscaled/unnormalised

VARIABLE
# Connection:
  I_in          AS  notype
  SetPoint      AS  notype
  I_out         AS  notype
# Internal:
  bias          AS  notype      # ss control value
  cont          AS  notype      #
  error         AS  notype      # setpnt & variable error
  gain          AS  notype      # controller gain
  I_error       AS  notype      # integral of error
  min           AS  notype      # min. scaled output value
  max           AS  notype      # max. scaled output value
  resetval      AS  notype      # integral time
  value         AS  notype      # calculated value

EQUATION
  error      = SetPoint - I_in ;
  $I_error = error ;
  value     = bias + gain*( error + I_error/resetval ) ;

# Clip if required
  IF clip = 1 THEN
    IF value > max THEN
      cont = max;
    ELSE
      IF value < min THEN
        cont = min;
      ELSE
        cont = value;
      END
    END
  ELSE
    cont = value;
  END

# Scale if required
  IF normal > 0 THEN
    I_out = normal*( cont - min )/( max - min );

```

```

    ELSE
        I_out = cont;
    END

END # MPI_Cont

MODEL MixingTank

<same as in the previous example>

END # Model Tank

MODEL MixerWithControl
    UNIT
        Tank           AS MixingTank
        LevelControl   AS MPI_Cont
    EQUATION
# Level Control
    Tank.FlowOut1 = LevelControl.I_out;
    Tank.Level = LevelControl.I_in;

END # Model TankWithControl

PROCESS mix2

    UNIT
        Mixer2 AS MixerWithControl

    SET # Parameter values
        WITHIN Mixer2.Tank DO
            NoComp := 2;
            Area := 1;
            WeirHeight := 2;
            Alpha := 1;
        END # WITHIN Mixer2.Tank
        WITHIN Mixer2.LevelControl DO
            Clip := 1;
            normal := 0;
        END # WITHIN Mixer2.LevelControl

    ASSIGN # Degrees of freedom
        WITHIN Mixer2.Tank DO
            FlowIn1 := 10;

```

```

xIn1(1) :=1;
xIn1(2) :=0;
FlowIn2 :=10;
xIn2(1) :=0;
xIn2(2) :=1;
# FlowOut1 :=20;
RhoMolComp(1) := 55.39; # Water
RhoMolComp(2) := 17.15; # Ethanol
END # WITHIN Mixer2.Tank
WITHIN Mixer2.LevelControl DO
    gain :=-100 ;
    resetval := 1;
    SetPoint := 1;
    MIN := 0;
    MAX := 10000;
    BIAS := 20;
END # WITHIN Mixer2.LevelControl

```

```

INITIAL # Initial conditions
WITHIN Mixer2.Tank DO
    xTank(1) = 1;
    TotalHoldUp = 55.39;
END # WITHIN Mixer2.Tank
WITHIN Mixer2.LevelControl DO
    I_ERROR = 0;
END # WITHIN Mixer2.LevelControl

```

```

SOLUTIONPARAMETERS
    BlockDecomposition := ON ;
    Integrator := "SRADAU" ;
    LASolver := "MA48" ;
    OutputLevel := -1 ;
    ReportingInterval := 2;

SCHEDULE # Operating procedure
SEQUENCE
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer2.Tank.FlowIn1 := 12;
    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer2.Tank.FlowIn1 := 10;

```

```

    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer2.Tank.FlowIn1 := 8;
    END
    CONTINUE FOR 20
    RESET
        Mixer2.Tank.FlowIn1 := 10;
    END
    CONTINUE FOR 20
END # SEQUENCE
END # mix2

```

A.3 Model reaktoru s pístovým tokem (plug.gPROMS)

```
{
    Simple plug flow reactor to illustrate the handling of distributed
    models.

    Course material for gPROMS course on dynamic process simulation
    (example 3):
}
```

Revision History:
v. 1.0: 10.07.2000 - Heiko Briesen (LPT)

```

DECLARE
    TYPE
        velocity      = 1.0 : -1E5 : 1E5 UNIT = "m/s"
        Concentration = 1.0 : -1E5 : 1E5 UNIT = "kmol/m3"
        ReacConst     = 1.0 : -1E5 : 1E5 UNIT = "1/s"
    END

```

MODEL MPlugFlowReaction

PARAMETER
TubeLength AS REAL

DISTRIBUTION_DOMAIN
Axial AS [0 : TubeLength]

VARIABLE
c AS DISTRIBUTION(Axial) OF concentration
v AS velocity

```

k           AS reacconst

BOUNDARY
# @ z = 0
c(0) = 2 ;

EQUATION
# PDE for numerical solution
PARTIAL(c(0|+:TubeLength),Axial) + 1/v*c(0|+:TubeLength) =
- k * c(0|+:TubeLength);

END # Model MPlugFlowReaction

PROCESS plug

UNIT
PlugFlowReaction AS MPlugFlowReaction

SET # Parameter values
WITHIN PlugFlowReaction DO
  TubeLength := 1 ; # m
  Axial := [CFDM,2,40] ;
END # Within PlugFlowReaction

ASSIGN # Degrees of freedom
WITHIN PlugFlowReaction DO
  v := 1 ;
  k := -1 ;
END # Within PlugFlowReaction

INITIAL # Initial conditions
WITHIN PlugFlowReaction DO
  FOR z := 0|+ TO TubeLength DO
    c(z) = 2 ;
  END # For z
END # Within PlugFlowReaction

SOLUTIONPARAMETERS
  ReportingInterval := 0.1;

SCHEDULE # Operating procedure
  CONTINUE FOR 1.5

END # Process plug

```